19/12/2019

Η περιπέτεια των ιερών κειμηλίων της Μονής Παναγίας Σουμελά

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Στις 19/12/1923, με την εκδίωξη όλων των μοναχών, η Ιερά Μονή της Παναγίας Σουμελά άρχισε να δέχεται τις επιδρομές χρυσοθήρων. Έτσι το μοναστήρι ερημώθηκε και οι Τούρκοι άρπαξαν ό,τι πολύτιμο βρήκαν. Τα βαρύτιμα κειμήλια της Μονής –σκεύη, εικόνες, χρυσά άμφια– και η πολύτιμη βιβλιοθήκη με χιλιάδες τόμους χειρογράφων, άλλα μεταφέρθηκαν στην Άγκυρα και άλλα καταστράφηκαν.

Πριν φύγουν οι τελευταίοι μοναχοί, ο Ιερεμίας και ο Αμβρόσιος, πήραν τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας (έργο του ευαγγελιστή Λουκά), το σταυρό με τα πολύτιμα πετράδια του Εμμανουήλ Κομνηνού και το χειρόγραφο Ευαγγέλιο του οσίου Χριστοφόρου και τα έθαψαν σε μια κρύπτη δίπλα στο Μετόχι της Αγίας Βαρβάρας, στο μικρό λόφο, σε απόσταση περίπου διακοσίων μέτρων.

Το 1931 οι σχέσεις Ελλάδας και Τουρκίας εξομαλύνονται και ο Τούρκος πρωθυπουργός Ισμέτ Ινονού πραγματοποιεί επίσημη επίσκεψη στην Αθήνα. Εκεί, μετά από παράκληση του Πόντιου υπουργού Λεωνίδα Ιασωνίδη, ο πρωθυπουργός

Ελευθέριος Βενιζέλος ζητά από τον Ινονού να επιτρέψει στον μοναχό Αμβρόσιο Σουμελιώτη να μεταβεί στη Μονή Σουμελά και να πάρει τα κρυμμένα ιερά κειμήλια.

Ο Αμβρόσιος πήγε στο Μετόχι της Αγίας Βαρβάρας μαζί με τον εκπρόσωπο του Πατριαρχείου Αλέξανδρο Βασιλείου και με συνοδεία Τούρκου αξιωματικού της Αστυνομίας. Αφού τα βρήκε, τα έφερε στην Αθήνα και τα παρέδωσε στον αποκρισάριο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών, τον άγιο των Ποντίων, Χρύσανθο Φιλιππίδη. Η τότε κυβέρνηση τα τοποθέτησε στο Βυζαντινό Μουσείο.

Τάσος Κ. Κοντογιαννίδης, για το pontos-news.gr